

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3431/2019
25.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божицара Вујичића, др Илије Зиндовића, Бранислава Босиљковића и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство одбране, чији је законски заступник Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради утврђења дискриминације, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1791/19 од 18.04.2019. године, у седници одржаној 25.09.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1791/19 од 18.04.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1791/19 од 18.04.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом на основу признања Вишег суда у Новом Пазару П 1178/18 од 04.03.2019. године, ставом првим изреке, утврђено је да је Закључком Владе Републике Србије број 401-161/2008-1 од 17.01.2008. године којим су дозвољена средства ради исплате новчане помоћи ратним војним резервистима са пребивалиштем на територији седам неразвијених општина (Куршумлија, Блаце, Бојник, Лебане, Житорађа, Дољевац и Прокупље), повређено начело једнаких права и обавеза, чиме је извршена дискриминација на основу места пребивалишта тужиоца АА, као резервисте са пребивалиштем у ..., а који није наведен у Закључку Владе Републике Србије од 17.01.2008. године. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 9.100,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1791/19 од 18.04.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђено решење о трошковима садржано у ставу другом изреке пресуде на основу признања Вишег суда у Новом Пазару П 1178/18 од 04.03.2019. године.

Против решења другостепеног суда тужена је изјавила посебну ревизију због погрешне примене материјалног права у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. у вези са чланом 420. став 6. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нема разлога за одлучивање о ревизији тужене.

Чланом 404. став 1. ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене прописани чланом 404. став 1. ЗПП, јер у овој парници нема потребе за одлучивањем о ревизији ради уједначавања судске праксе у одлуци суда о висини трошкова поступка, имајући у виду да судови о трошковима поступка одлучују у сваком конкретном случају ценећи одредбе Закона о парничном поступку којима је регулисано одлучивање о захтевима странака за накнаду трошкова.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 420. у вези са чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Закон о парничном поступку у члану 28. прописује да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1); камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Како се ревизијом побија одлука о трошковима поступка, која у конкретном случају не чини главни захтев, то ревизија тужене изјављена против ове врсте одлуке која представља споредно тражење, није дозвољена.

На основу члана 420. став 6. у вези са чланом 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић